

НЕХАЙ ПРИЙДЕ НАТХНЕННЯ ВДРУГЕ

Нелегко всім чогось чекати,
І доганяти теж погано,
Але найважче – це блукати,
З дороги збитися не ждано.

А нам доводиться сьогодні
Чекати, доганять, блукати,
Сидим, як на краю безодні,
Не знаєм, де й чого шукати.

Позаду плентає держава,
Від Заходу відставши й Сходу,
Чим бідність та недобру славу
Приносить нашому народу.

Але від бідності ще гірше
Безвихідь забирає сили,
Тому для нас найважливіше
Побачить чисті небосхили.

На них дороговказом стане
Яскрава зірка на світанку,
Прийде прозріння довгождане,
Побачим перспективи зранку.

І їх не можна упустити,

Бо вдача вдруге не приходить,
Не можемо собі простити –
Шукати знову й не знаходить.

Та хай прийде натхнення вдруге,
І не ослабнуть знову крила,
Щоб вистачало в них напруги,
Й нам не спинитися безсило.

Дата написання вірша: 2021-01-14